

[A. C. Normann.]

valgets beføjelser i §§ 4 og 7, og glæder mig derfor over, at udvalget beholder sin opmindelige indflydelse.

Det radikale venstre kan også billige den ordlyd om lovens formål, der er blevet indsat i § 4, både vedrørende den størst mulige import under hensyn til betalingsbalancen og vedrørende opnåelsen af en rimelig hjemmekonkurrence ved øget bevillingsudstedelse på vareområder, hvor store prisforskelle hjemme og ude giver grund til at formode, at nogen importforøgelse kan betyde en rimelig neddæmpning af priserne og derved have gunstig virkning på omkostningsniveauet.

Den ændring, vi finder mest diskutabel, er, at stk. 2 i § 4, som omhandler sofaimportørerne, er udgået af lovforslaget.

Jeg synes egentlig, at lovforslagets oprindelige formulering af folketingets hensigter vedrørende sofaimportørerne var den efter de vanskelige omstændigheder bedst mulige, men det skal indrømmes, at det er en meget vanskelig opgave at skrive et sæt let anvendelige regler for, hvilke hensyn der bør være afgørende for tildelingene både for de mindre aktive importører og for nyimportører. Men hovedsagen er, at den højtærede handelsminister som sin målsætning vil tilstræbe en sådan fordeling af bevillingerne, at importfordelingen mellem importørerne kommer til at ligge så nær som muligt ved den, der ville være gældende under frie forhold.

Der er i udvalget rejst spørgsmålet om det gebyr, der skal betales for importlicenserne, også hvor importen faktisk er fri, selv om bundne lister opretholdes. Jeg synes, det er med rette, at spørgsmålet er rejst af erhvervslivet, og den højtærede handelsminister har nu erklæret sig villig til at overveje ændringer på visse punkter, hvor gebyrerne synes urimelige.

At fristen for at gå til ankenævnet, hvis man er utilfreds med afgørelsen i direktoratet for vareforsyning, er sat op fra 2 til 4 uger, nærer vi ingen betænkelighed ved. Derimod er det ikke fri for, at jeg synes, man eventuelt kunne have sparet sø- og handelsretten for nogle sager, ved at disse skulle passere ankenævnet, inden de gik til retten. Men jeg skal indrømme, at hovedsagen for mit parti og mig er, at adgangen

til en retslig afgørelse altid står åben for erhvervslivets udøvere.

Det var de vigtigste ændringer. Det har endvidere været diskuteret, om de bemyndigelser, loven tillægger boligministeren, kunne undværes. Jeg tror, det vil være nødvendigt, at de opretholdes, og den højtærede boligministers redegørelse i udvalget synes da også at have overbevist alle parter om det ønskelige heri.

Det er som sagt glædeligt, at der nu er opnået bred enighed på dette tidligere så omstridte lovområde; og under forbehold af en nogenlunde rolig økonomisk udvikling har vi lov at håbe, at lovens betydning og nødvendighed må blive aftagende, så at vi til sidst kommer ind i helt frie forhold for handelen, der nu i et kvart århundrede har måttet finde sig i ubehagelige indskrænkninger i sin handlefrihed.

Jeg har med disse ord den glæde at medgive lovforslaget det radikale venstres anbefaling.

Niels Andersen: Jeg beklager for så vidt at måtte forlænge debatten en lille smule på grund af de bemærkninger, der blev rettet til retsforbundet og mig af de ærede medlemmer hr. Anker Lau og hr. Weikop.

Når det ærede medlem hr. Anker Lau siger, at retsforbundet har kapituleret over for tidligere standpunkter, er det jo absolut ikke rigtigt. Retsforbundet indtager stadig det standpunkt, at det ønsker den fulde liberalisering her i landet og ønsker varedirektoratet afskaffet, men i et sådant tempo, at ikke noget bliver slået i stykker — således som jeg også har givet udtryk derfor ved lovforslagets første behandling.

Det ærede medlem hr. Weikop siger, at retsforbundet har afskrevet sine synspunkter i dette øjeblik og vil måske komme til at skifte sind igen. Jeg forstår ikke, hvad det ærede medlem hr. Weikop mener hermed. Hvis det ærede medlem hr. Weikop har fået den opfattelse af min person, at jeg er mere tolerant end de retsstatsfolk, der tidligere har talt retsforbundets sag i dette spørgsmål, så er det ikke rigtigt. Vi er stadig væk i retsforbundet stærkt interesseret i, at man får denne lov afskrevet, og jeg skal gerne fortælle, hvorfor vi ønsker den afskrevet. Det kan ikke være det ærede medlem hr. Weikop ubekendt,